

Svätý Jozef

Môže sa tlačiť.

V Michalovciach dňa 23. októbra 1946.

O. Met. Dom. Trčka, protoihumen.

Dovoľujem tlačiť.

V Prešove dňa 25. októbra 1946.

† Pavol Gojdič, biskup.

Sv. Jozef,

Veľký náš Pomocník

Napísal:
O. Jozef Maria Faiť,
Redemptorista.

Kníhtlačiareň Ivan Benko a spol., Prešov

Vesj sonm Bezplotnych i Svjatych, so udivlenijem voschvaľajut na nebesi veličije tvoje, nebojavlenne Obručnice: my že na zemli imušče ťa tolika zastupnika na nebesi, so derzno-venijem pribihajem pod tvoj pokrov, blahohovijno zovušče: spasaj nas ot navitov lukavaho, verchovnyj Pokroviteľu Cerkve Christovyja.

Kondak, hl. 5.

Biža inohda pustymi puťmi vo Ehipet, s prečistoju ti Obručniceju, i otrokom Isusom, spasl jesi ot meča Irodova; i nas honimych satanoju, i skitajuščychsja po pustiny vika seho, spasaj ot navitov lukavaho, predochraňaja ot pohibeli vičnyja.

Veličajem ťa, vsepityj Bohootče Josife, i Obručnice prečistyja Bohomatere, i izjadnijšyj Pokroviteľu Cerkve Christovyja!

Kto bol sv. Jozef?

Sväté Písmo nám veľmi málo rozpráva o sv. Jozefovi, ale to, čo nám Duch sv. zaznamenal, stačí celkom, aby sa pred našimi očami zjavila postava sv. Jozefa v celej svojej veľkosti a svätosti.

»Jakub splodil Jozefa, muža Márie, z ktorej sa narodil Isus, ktorý sa volá Christos.« (Mat. 1, 16.)

Tak znie prvá zpráva o Jozefovi, ktorá nám udáva pôvod sv. Patriarchu.

Pochádzal teda sv. Jozef z pokolenia Júdovho, a to z rodu kráľa Dávida. Pokolenie Júdovo zaujímalo prvé miesto medzi 12 pokoleniami národa Izraelského a rod Dávidov bol najslávnejším z pokolenia Júdovho. Z tohto rodu pochádzal sv. Jozef; prúdila teda v jeho žilách krv kráľovská.

Hoci rodičia Jozefovi pochádzali z rodu kráľovského, boli celkom chudobní a museli si zarábať denný chlieb ťažkou prácou. Chudobným bol aj sv. Jozef. Chudobný tesár v malom mestečku Nazarete. Tu pracoval vo svojej dielni,

tu ho videli ľudia v chudobnej odedzi s tesárskymi nástrojami, nepatrného a skromného. Chudobná bola jeho posteľ, chudobná odedza, chudobný pokrm. Kto by bol vtedy povedal, že tento biedny tesár bude raz najväčším svätcom? — Kto by to bol uveril?

A predsa s potešením sa pozeralo okolo Božie na tohto muža, ktorému Prozreteľnosť Božská určila tak vznešenú úlohu — byť ochrancom a pestúnom nebeského pokladu — Syna Božieho.

Muž spravodlivý.

Hoci bol sv. Jozef chudobný na majetky pozemské, tým viac bol bohatý na statky duše, ako nám to potvrdzuje sv. Písmo, keď ho nazýva »spravodlivým mužom«.

Sv. Jeroným vykladajúc tieto slová vraví, že sv. Písmo nazýva sv. Jozefa spravodlivým nielen preto, že vynikal spravodlivosťou, ale že vynikal vo všetkých ctnostiach, a to mierou dokonalou. A sv. Peter Damiánsky hovorí, že sv. Jozef svojou svätosťou sa podobal svojej panskej snúbenici.

A nemohlo ani byť ináč, musel vynikať mimoriadnou svätosťou, prímeranou úradu, k akému bol Bohom určený. Mal sa stať mužom Panny, ktorá svojou svätosťou prevýšila anjelov, bol vyvolený za pestúna a ochrancu Vtele-

ného Syna Božieho, teda k úradu, nad ktorý vyšší už si nemôžeme myslieť. A keďže je náukou viery, že Boh, keď vyberá k dôstojnosti a k povolaniu, dáva aj primerané dary a milosti, musel sv. Jozefovi k mimoriadnemu úradu — starať sa o sv. Rodinu — udeliť aj mimoriadne milosti.

Takým darom bolo, ako hovoria učitelia Cirкви, že bol ešte pred narodením očistený od dedičného hriechu a ochránený od zlej žiadostivosti. Preto sv. Otcovia sa právom domýšľajú, že prisľúbil Bohu neporušené panenstvo a Kornelius a Lapide ho nazýva viac anjelom ako človekom. Sv. Bernard hovorí: »Z jeho vznešeného určenia môžeme súdiť na veľkosť a vzácnosť nadprirodzených darov, ktorými ho Boh obdaril!« Sv. František Sal. vraví: »Sv. Jozef svojou čistotou je povznesený nad anjelov najvyššieho rádu.«

Jozef, muž Máriin.

Prišla plnosť času a doba určená Bohom, aby prišiel Ten, ktorý bol »očakávaním národov« a ktorý mal smieriť rozhnevaného Boha s ľudstvom.

Matka Bohočloveka bola už vyvolená, Bolo len treba skryť na čas pred hmotárskym okom ľudu veľké tajomstvo — »Panna počne« — a

chrániť zákonným spôsobom nielen česť Panny, ale aj samého Bohočloveka, ktorý »nie z krvi ani zo žiadosti tela, ani z vôle muža, ale z Boha sa zrodil« — (Ján 1, 13.), lebo tak je písané: »Duch sv. sostúpi na Teba a sila Najvyššieho zatieni Ťa. A preto i to sväté, čo sa z Teba narodí, volať sa bude Synom Božím.« (Mat. 1, 35.) »Lebo nie je nemožná u Boha nijaká vec.« (Mat. 1, 37.)

Ale aj o to sa postarala Večná Múdrost.

Sv. Jozef bol vyvolený — sám panic, aby chránil Pannu; sám svätý, aby zastupoval pozemského otca Najsvätejšiemu.

Riadením Božskej Prozreteľnosti Jozef a Mária uzavreli spolu pravé, skutočné manželstvo. Tým sa stal Jozef skutočným Máriiným zákonným mužom, Mária jeho zákonnou manželkou, ako nám to potvrdzuje sv. Písmo: »Jozef, muž Márie!« (Mat. 1, 16.) Bolo to manželstvo so vzájomným zrieknutím sa manželských práv, lebo obidvaja sa boli zaviazali sľubom ustavičnej čistoty. Podľa Gerzona: snúbilo sa tu panictvo s panenstvom.

Tým, že ho Boh vybral za muža Márie, Matky Isusa Christa, nemohol ho viac osláviť a vyvýšiť.

Ó, sv. Jozef, tvoja snúbenica je dôvodom tvojej slávy a tvojej vznešenosti. Bol si drahocenný v očiach Božích skôr, ako si prijal Máriu za

manželku, ale manželstvom s Máriou ešte viac si vyrástol v očiach Božích a ešte viac vzrástla tvoja dôstojnosť a tvoja sláva!

Preto ani nebolo treba, aby nám sv. Písmo podávalo viac zpráav o sv. Jozefovi. Stačila krátka zpráva: že bol mužom Márie, z ktorej sa narodil Chrtos, aby sme si urobili predstavu o veľkosti a vznešenosti sv. Patriarchu. Veď práve táto dôstojnosť ho stavia nad anjelov, ona je stredom, ku ktorému sa odnášajú všetky dary a milosti, ktoré mu Boh udelil. Táto dôstojnosť je slnce, ktoré obsahuje v sebe tie žiariace lúče, ktoré tvoria slávožiaru okolo hlavy sv. Jozefa.

Úloha sv. Jozefa.

Vstúp do jaskyne betlehemskej! Čo tu vidíš? Sv. Jozefa, Máriu a Dieťatko, položené v jaslích. — Kto sú tieto osoby??

Dieťa je pravý Syn Boží, ktorý sa stal človekom — Boh a človek!

Mária je Panna nepoškvrnená: »Hľa, panna bude mať v živote a porodí syna a volať budú jeho meno Emanuel, čo znamená: s nami Boh!« (Mat. 1, 23.)

Teda pravá Matka Božia, Matka Bohočloveka.

Jozef, chudobný tesár, panický muž panickej Matky a strážca Syna Božieho, vyvolený k to-

mu to zodpovednému úradu od samého Boha. Jemu Boh sveril tajomstvo Vtelenia, jemu odovzdal Máriu a Isusa, aby ich chránil a zastupoval Isusovi pozemského otca. On svoj úrad plní; ako otec sa o Isusa stará, dal mu izbietku k prebývaniu, živil ho a obliekal a starostlivým okom otcovským nad ním bedlil.

Po najsvätejšej Matke Božej nik nestál tak blízko Vtelenému Synovi Božiemu a veľkým tajomstvám vykúpenia, ako sv. Jozef.

On bol strážca týchto tajomstiev. Manželstvom s Máriou javil sa očiam ľudským otcom Dieťaťa Isusa a rúškom manželstva s Máriou zakryl tajomné pôsobenie Ducha sv., ako aj zázračné tajomstvo Pannenstva a Materstva Matky Božej. Jemu Boh udeľuje rozkazy prostredníctvom anjela, jemu ako hlave rodiny sveruje starosť zachrániť život Vykupiteľa pred úkladom Herodesa, jeho rukám sveruje výchovu tela i duše svojho jednorodeného Syna. A Jozef si je vedomý svojho úradu a svojej povinnosti. Bez odkladu počúva hlasu Božieho, je Isusovi otcom naozaj starostlivým. V skrytosti, v domčeku nazaretskom učí Syna Božieho svojmu remeslu, podľa predpisu zákona s ním chodí na slávnosti do chrámu jeruzalemského, s ním číta sv. Písmo a vykladá slová prorokov, spolu sa modlia k Otcovi o požehnanie.

Muž bolesti.

Nie je na svete človeka, ktorý by bol bez utrpenia a bolesti. Neboli bez neho ani svätí. Trpel Bohočlovek, trpela jeho nepoškvrnená Matka, bez utrpenia a bez bolesti nebol ani sv. Jozef. Ba práve preto, že bol tak blízko Synovi Božiemu, musel aj on trpieť. Kde Spasiteľ položil hlavu, tam zanechal stopy svojej trňovej koruny a sv. Jozef tak často tisol k srdcu túto svätú hlavu.

Kríž ťažkej práce, kríž chudoby ho nasledoval všade, aj do Betlehema, kde sv. Jozef iste najviac pocítil ťažobu chudoby, keď pre svojich drahých nemohol nájsť, prístrešie a musel sa spokojiť so stajňou, slamou a jaslami. K tomu tvrdosť ľudská, ukrutné úklady o život Dieťaťa, útek do Egypta, život medzi cudzími ľuďmi vo vyhnanstve.

Stratu Isusa v chráme možno počítať k jednej z najväčších bolestí sv. Jozefa. »Synu, prečo si nám tak učinil? Hľa, tvoj otec i ja s bolesťou sme ťa hľadali!« (Luk. 2, 48.) Tie slová najlepšie nám ukazujú, čo vtedy sv. Jozef cítil.

Smrť sv. Jozefa.

Všetko na svete má svoj koniec, i život ľudský. Smrť, to je ten tvrdý zákon, ktorý si podrobuje každého. Stanovené je všetkým ľuďom

zomrieť! Zákonu smrti sa podrobil Syn Boží, podrobila sa mu Najčistejšia zo všetkých ľudí — Matka Stvoriteľa. Tomu zákonu podľahol aj sv. Jozef. Ale ako celý jeho život bol reťazou mimoriadnych darov a milostí, tak mimoriadnou bola aj jeho smrť.

Kedy zomrel sv. Jozef, s určitosťou nevieme povedať. Bolo to asi krátko pred verejným vystúpením Isusa Christa. Nevieme ani, kde zomrel, ale iste tam, kde žil a pracoval — v svojom domku v Nazarete. Konečne to všetko je vec vedľajšia, najhlavnejšie je, ako zomrel.

Aký život — taká smrť! A to sa celkom splnilo na sv. Jozefovi. Svätý jeho život, život uprostred najsvätejších osôb Isusa a Márie, nemohol mať iné vyvrcholenie ako svätú, šťastlivú smrť.

Niektorí učitelia duchovného života ako sv. František Sal., sú toho presvedčenia, že príčinou smrti sv. Jozefa nebola nemoc alebo iná prirodzená príčina, ale veľká láska k Bohu. — Azda to bol vnútorný hlas Boží, ktorý mu hovoril, že dospel na koniec pozemského putovania. Všetko sa sústreďuje k tomu, aby jeho odchod z tohto sveta bol čo najšťastlivejší.

Minulosť Jozefova nechová v sebe nič, čo by ho mohlo znepokojovať, čoho by musel ľutovať. Práve naopak, život plný nevinnosti, vznešených ctností, nesmiernych zásluh o Isusa Chri-

sta a Matku Božiu, život práce a utrpenia, posvätený láskou, je mu len prameňom útechy a radosti. Môže si s radosťou povedať: dobrý boj som bojoval! Minulosť je mu len zárukou večnej, nehynúcej slávy.

Aj prítomnosť je preňho plná útechy, ved' umiera na rukách Syna Božieho, pri ňom stojí Matka Spasiteľa, tá milá, dobrá Tešiteľka.

Tie sväté duše boly jeho pomocníkmi a tešiteľmi, a nielen že podopieraly slabnúce telo, ale hojnými milosťami tešily dušu i srdce,

Isteže sv. Jozef trpel myšlienkou, že sa musí rozlúčiť s dušami, jemu tak drahými, s Isusom a Máriou, ale bol vždy mužom pevnej viery, a preto sa tešil myšlienkou, že onedlho uvidí svojho osláveného Sverenca a pozdraví svoju sv. Snúbenicu ako Kráľovnú neba i zeme vo večnej blaženosti.

Ó, prešťastný, preblažený Jozef, lebo Kristus a Mária bedlili nad tvojou poslednou hodinou! Vypros i nám šťastnú hodinu smrti!

Oslava sv. Jozefa.

Keďže sv. Jozef tu na zemi bol po Matke Syna Božieho najviac milosťami od Boha obdarený, keďže po nej bol najdokonalejší a najsvätejší, keďže mal aj z ľudí po Matke Božej Márii najväčšiu účasť na vykupiteľskom diele

Isusa Christa, nik nebude iste pochybovať o tom, že v nebi po Márii požíva najväčšej blaženosti, najbližšie stojí pri tróne Božom a zo všetkých svätých má v nebi najväčšiu moc.

A tak sv. Jozef, ako kráčal údolím slz s Isusom a Máriou, tak s nimi je teraz spojený aj v nebesiach vo večnej sláve.

Prečo máme ctiť sv. Jozefa?

Po Matke Božej niet na zemi ani na nebi svätca, ktorý by si zaslúžil viac našej úcty ako sv. Jozef.

Boh vyvolil sv. Jozefa za ochrancu svojho najdrahocenejšieho pokladu, Vteleného Syna Božieho a jeho Matky. Boh mal teda dôveru v neho. Keď Boh v neho dôveroval a tak ho uctil a vyznamenal, či nie je to príkladom a povzbudením aj pre nás: Dôverujte sv. Jozefovi a vložte v jeho ruky všetky svoje potreby!

Sv. Jozef po Márii stojí najbližšie Isusovi. Vo sv. Písme je zapísaný ako jeho zákonitý otec: »Hľa, otec tvoj a ja...« (Luk. 2, 48.) »Menom otca«, hovorí sv. Bazil, »nezaslúžil byť menovaný ani anjel, ani nijaký svätec, iba sv. Jozef!«

A Isus Christos ho skutočne ctil a miloval ako otca. »Bol im poddaný!« (Luk. 2, 51.) — hovorí sv. Písmo. Málo slov, ale je v nich skrytá celá láska, ochotná poslušnosť, hlboká úctivosť Syna Božieho k sv. Jozefovi.

Sv. Alfonz z Liguori hovorí: »Príklad-Isusa Christa, ktorý za svojho života na zemi ctí sv. Jozefa a jeho príkazom sa podroboval, mal by nás povzbudiť horlive ctíť a vrúcne milovať sv. Jozefa.«

Aj matka naša, sv. Cirkev, po Matke Božej nijakého zo svätcov nemá v takej úctivosti ako sv. Jozefa. Nikdy ho neodlučuje od Isusa a Márie, ale po nich ihneď mu vykazuje prvé miesto. (Vid' sviatok: Sobor Presviatej Bohorodici i sv. Josifa, druhý deň po narodení Isusa Christa.) Sv. Jozef to bol, ktorý bol vyvolený za prvého a zvláštneho ochrancu sv. Cirkvi. A veľký pápež Lev XIII. píše: »Svätý domček, ktorý Jozef svojou otcovskou rukou riadil, choval v sebe počiatok vznikajúcej Cirkvi. Najsvätejšia Panna, ako bola Matkou Isusa, tak je aj Matkou všetkých kresťanov; lebo zrodila ich za najväčších múk Vykupiteľa na Golgote. Isus Kristus je ako prvorodený z kresťanov, ktorí sú jeho mystickými bratmi vykúpením a tým, že boli prijatí za dietky Božie.«

Z tých príčin blažený patriarcha Jozef cíti, že je mu zvláštnym spôsobom sverený kresťanský ľud, z ktorého pozostáva Cirkev to je tá po celom svete rozšírená rodina, a on, sv. Jozef, v nej zaujíma postavenie takmer otca, keďže je otcom Prečistej Divi Márie a otcom Isusa Christa. Je to preto vhodné a dôstojné sv. Jo-

zefa, že ako vtedy sa staral o všetky potreby rodiny nazaretskej, tak teraz svojou nebeskou opaterou chráni a háji Cirkev Kristovu.

Sv. Jozef — mocný u Boha.

Dôstojnosť a česť, povznesená nad anjelov, lebo »ku ktorému z anjelov riekol Boh: môj otec si ty?« — zabezpečuje mu zvláštny stupeň uznania, úcty, lásky a vďačnosti v nebi. Kto bude popierať, že sv. Jozef je veľký a mocný u Boha? O ňom hovorí Gerzon: »Keď otec prosí Syna, Syn prosbu jeho za rozkaz prijíma!« A sv. Bernardín zo Sieny: »Nedá sa ani myslieť, že by Isus Christos, ktorý za svojho života na zemi sv. Jozefa ako svojho otca ctil, mohol mu voľačo v nebesách odoprieť.« -

Preto je sv. Jozef v nebi dobrodincom celého kresťanstva. Veď s jeho zásluhami o ľudstvo okrem zásluh Matky Božej nemôžu sa porovnať zásluhy nijakého svätého. V jeho dome v Nazarete, pod jeho otcovskou rukou sa pripravovalo vykúpenie sveta. Čo urobil, urobil pre nás. On pracuje aj teraz pre nás a medzi nami. Povzbudzuje, očisťuje, posväcuje, pomáha, teší, ochraňuje.

Pomocníkom vo všetkých potrebách.

Pre nás rozhodujúcim dôvodom, aby sme ctili sv. Jozefa, je, že ho potrebujeme ako pomoc-

níka vo všetkých našich potrebách duše i tela.

K tomu bol ustanovený samým Bohom, lebo on prežil celý ľudský život so všetkými jeho radosťami i bolesťami.

Sv. Bernard o ňom píše: »Niektorým svätým je dané orodovať v istých potrebách, ale sv. Jozef pomáha vo všetkých záležitostiach a ujíma sa všetkých, ktorí sa k nemu s dôverou utiekajú!«

A sv. Terézia hovorí: »Zdá sa, že Boh dal iným svätým moc, aby pomáhali v niektorých veciach, ale o sv. Jozefovi učí skúsenosť, že pomáha vždy a všade, a že tým Boh ukazuje, že aj v nebi všetko robí, za čokoľvek ho svätec prosí. Veľkomyseľná láska sv. Jozefa sa vzťahuje na všetky potreby duše i tela.«

Pápež Lev XIII. vraví, že Boh zariadil život sv. Jozefa tak, aby nám žiaril ako vzor vo všetkých okolnostiach a mohol zasiahnuť svojou vedomosťou a skúsenosťou.

P. Guchon Marista rád rozdával obrázky sv. Jozefa. Keď sa ho ľudia pýtali o radu, dal im obrázok sv. Jozefa a hovorieval: »Obráťte sa na sv. Jozefa! Keď vedel usporiadať záležitosti Bohočloveka, vie usporiadať aj vaše.«

Vzor kresťana.

Sv. Cirkev, keď nám stavá na oči život svätých, robí tak preto, aby nám dala v nich príklad svätého, bohumilého života.

Po Isusu a Márii — sv. Jozef je nám najkrajším vzorom svätého života, a to všetkým kresťanom, všetkých stavov a tried.

Je vzorom pokory urodzeným tohto sveta, veď pochádzal zo vznešeného rodu kráľovského, a predsa si nezakladal na tejto dôstojnosti pokorný tesár nazaretský.

Je vzorom otcom a matkám. Žili s Máriou, ako žijú anjeli v nebi, v čistote, láske, pokoji. Ako hlava bol verný strážca sv. Rodiny. Je vzorom mládeže, veď drží v rukách bielostnú Ialiu nevinnosti.

Je vzorom pracujúcich, robotníkov, remeselníkov. On vedel spojiť prácu s modlitbou a posvätiť prácu dobrým úmyslom. A tým posvätil aj seba.

Je vzorom chudobných, úbohých, prenasledovaných; vzorom v utrpení a krížoch. Vyniká trpezlivosťou, odriekaním, znáša chudobu, nedostatok, prenasledovanie, bez nariekania.

Je vzorom toho, kto žije vo svete, práve tak ako toho, kto žije v odlúčenosti od sveta. Lebo s životom chudobného remeselníka vedel spájať život modlitby a dokonalosti, žijúc v ustavičnej myšlienke na prítomnosť Božiu. Je vzorom všetkých.

Sv. Jozef, útočisko hriešnikov.

»Boh tak miloval svet, že Syna svojho jednorodného dal, aby nikto, kto v neho verí, neza-

hynul, ale mal život večný. Věď Boh neposlal svojho Syna na svet, aby súdil svet, ale aby svet bol spasený skrz neho.« (Ján 3, 16—17.)

A tohto Spasiteľa sveta živil sv. Jozef, staral sa o neho; aby nám pre nás zachránil Vykupiteľa pred zlobou Herodesovou, berie na seba ťažkosti dlhej cesty, keď uteká do Egypta. Dával mu všetko, čo potreboval ako človek k svojmu budúceму vykupiteľskému životu, aby nás mohol vykúniť svojou krvavou obetou na kríži.

Nevypočuje preto teraz Isus Christos ochotne svojho pestúna, keď ho sv. Jozef bude prosiť o zachránenie hriešnikov pre všetko to, čo pre neho vykonal? Moc sv. Jozefa nad peklom je veľká a zlí duchovia sa ho boja. Preto ho sv. Cirkev nazýva »Postrachom zlých duchov«.

A ako zvláštny miláčik Boží môže zadržať hnev Boží proti hriešnikom. Nikoho neodmieta, kto sa k nemu s plnou dôverou utieka.

Pán M. — bol oddaný hriechu a zhýralému životu. Hoci bol kresťan, žil bez Boha. Upadol do ťažkej nemoci a smrť sa mu blíži. Jeho zbožná žena sa stará zo všetkých síl priviesť ho k pokániu, ale všetko je márne. Práve v tom čase ponúka rodine pána M. mladá žena obraz. Hovorila, že muž je maliar, ale že trpia teraz veľkú biedu. Obraz predstavoval sv. Jozefa umierajúceho. Nemocný a manželka jeho obraz kúpili a žena ho zavesila nad posteľ nemocného. Tento zalietal často okom i v myšlienkach

k obrazu. Druhý deň si povzdychol: »Myslím na svoj odchod z tohto sveta. Kiež by som aj ja mohol zomrieť ako sv. Jozef v spoločnosti Isusa a Márie!« — A skutočne, o niekoľko dní umiera zaopatrený sv. sviatosťami so slovami »Isus, Mária, Jozef!« — Ešte pred smrťou sa smieril so svojím synom, ktorého bol pred rokmi vydedil, že si vzal za ženu dievča proti jeho vôli. Syn, maliara, bol pôvodcom zmieneného obrazu a vyznal, že sv. Jozefovi ďakuje za to, že sa otec s ním smieril, lebo sv. Jozefovi odporúčal denne rodičov i svoju rodinu, áno aj obraz, ktorý ku cti sv. Jozefa namaľoval.

V chudobnom domčeku ležala na smrteľnej posteli matka štyroch detí. Otca doma nebolo. Odišiel pred 5 rokmi do Ameriky. Od toho času nič o ňom nepočuli. Úbohá žena onemocnela od ťažkej práce a od starosti s deťmi. Ale nezúfala. Trpezlivo znášala svoj kríž a oddala sa do sv. vôle Božej. Prišla ju navštíviť suseda a pýtala sa jej: »S akým srdcom opúšťaš tieto drobné deti — siroty?« Umierajúca odpovedala: »Je mi síce žiaľ, ale teraz ma teší, že som vždy ostala verná svojej manželskej prísaha. Príklad sv. rodiny nazaretskej ma posilňoval. I teraz mám nádej, že sv. Jozef, môj milý ochranca, postará sa o moje deti. On je priateľom dietok a verný priateľ nedá zahynúť priateľovi. On tiež pohne srdcom mojho neverného muža.« Zomrela...

Za štrnásť dní po pohrebe prišiel z Ameriky list: »Milá žena, odpusť mi nevernému. Mal som hrozný sen, ktorý ma podesil a navrátil. Uvidel som vo sne akéhosi starca, práve takého, ako sa maľuje sv. Jozef. Hrozil mi. Okolo neho som videl 5 detí: jedno krásne ako slnko, 4 boly podobné našim. Starec ukazoval na rakvu, v ktorej si ty ležala. Ešte raz mi pohrozil a zmizol. Triasol som sa na celom tele. Napíš mi skoro, či sa tam doma nestalo nejaké nešťastie. Posielam ti vopred 100 dolárov a chcem sa o vás starať ako otec. Tvoj neverný Jozef.«

Mŕtva síce už nemohla čítať tento list, ale radovala sa z neho v nebi a ďakovala sv. Jozefovi, že sa nesklamala vo svojej dôvere. Sv. Jozef pohnul srdcom nedbalého muža a postaral sa o deti. Vrátil im otca dosť potrestaného smrťou ženy.

Aj ty brat, utiekaj sa k sv. Jozefovi a tvoja dôvera nezostane bez odmeny. Sv. Jozef žil tu na svete vo veľkej biede, preto dostal od Boha milosť pomáhať tým, ktorí žijú v núdzi.

Pomocník v hodine smrti.

Najdôležitejší okamih nášho života je hodina našej smrti, lebo od nej závisí celá naša večnosť. Ak bude dobrá naša smrť, budeme večne šťastliví a blažení; ak bude naša smrť zlá, nešťastná bude naša večnosť.

Kto z nás nevie, koľko prekážok treba prekonať, aby sa človek šťastlivo preplavil tieňami smrti? — Treba žiť životom kresťana, prekonať bolesti zdlhavej nemoci, vo chvíli odchodu z tohto sveta byť v milosti posväcujúcej — nemať ťažkého hriechu na duši. Mnohý odkladá s pokánim, až konečne umiera v nekajúcnosti a večne hynie. Mnohý sa nemôže odlúčiť od sveta, odorvať srdce od hriechu, premôcť zlú žiadostivosť, utíšiť hnev, nepriateľstvo a večne hynie. K tomu pristúpia zvädzania diabla, ktorý ako lev obchádza a stará sa posledným útokom získať dušu pre seba.

Veru, k dobrej smrti je nám veľmi treba pomoci neba. A preto samo nebo dáva nám zvláštneho ochrancu pre hodinu smrti — sv. Jozefa.

Keď vedel zachrániť B. Dieťa pred ukrutnou smrťou z rúk Herodesa, prečo by nevedel nás uchrániť pred úkladom diabla a hriechu?

Keď sám zomrel na rukách Syna Božieho a Matky Božej šťastlivou smrťou, prečo by aj nám biednym nemohol vyprosiť podobnej milosti — šťastlivú, pokojnú smrť?

Svätý sluha Boží Aleš z Vigevara, františkán, zvolal v hodine smrti k spolubratom: »Zasviette sviečky a mnoho sviec, lebo ma príde navštíviť Matka Božia a sv. Jozef!« Onedlho počuli okolostojací: »Hľa, Kráľovná nebies!« Hľa, sv. Jozef!« — Boly to posledné slová umierajúceho.

Keď sv. František Saleský, veľký ctiteľ sv. Jozefa, pracoval k smrti a videl okolostojacích plakať, vravel im: »Prečo plačete? Prečo ma ľutujete? Či nevíete, že som bol vždy ctiteľom sv. Jozefa?«

V úcte sv. Jozefa videl záruku svojej šťastlivej smrti.

Sestra Pudentia Zagoni, tiež horlivá ctiteľka sv. Jozefa, videla pri svojom smrteľnom lôžku stáť sv. Jozefa s Isusom na rukách; ukazoval jej Božské Dieťa a dodával jej dobrej mysli.

Jozef Carvalho z Brazílie bol chorý na suchoty. Pretože bol zbožne vychovaný v kláštorskej škole, prosil pred smrťou o kňaza. Ale jeho poručník, slobodný murár, neverec, nechcel o tom ani počuť. Ale mládenec neustával vo svojich prosbách. Poručník však odpovedal: »Ja nikdy nedovolím, aby k tebe prišiel katolícky kňaz. Môžeš zomrieť aj bez spovedi.« Nešťastný mládenec obrátil sa s dôverou na sv. Jozefa. Žil v stálom napätí medzi strachom a nádejou, či príde kňaz. Jedného dňa prišiel akýsi kupec a chcel sa rozprávať s chorým. Priviedli ho k umierajúcemu. Už po niekoľkých slovách poznal mládenec, že sa rozpráva s rehoľným kňazom, preoblečeným za obchodníka. »Počul som, hovorí rehoľník, že si veľmi želaš katolíckeho kňaza. Som tu, aby som ťa vyspovedal. Chorý sa vyspovedal a kňaz mu prisľúbil, že za dva dni mu príde udeliť sviatosť umie-

rajúcich. Za dva dni prišiel, ale mládenec už bol mŕtvy. Jeho smrť však bola blažená. Iste už v nebi oslavoval svojho dobrého ochrancu.

Z príkladov možno poznať, že kto vrúcne uctieva sv. Jozefa a prosí ho o šťastlivú hodinu smrti, nebude oklamáný, lebo sa nedá myslieť, že by sv. Jozef svojmu ctiteľovi odoprel svojho mocného orodovania v hodine, ktorá je pre nás tak rozhodujúca.

K tomu cieľu, vyprosiť si šťastlivú smrť, sme založili v Michalovciach Spolok sv. Jozefa, aby sme tak všetci členovia spolku útočili spoločne na sv. Jozefa, aby stál pri nás v hodine našej smrti. Každý mesiac sa obetuje najmenej 5 služieb Božích za členov Spolku a každú poslednú nedeľu v mesiaci moleben na česť sv. Jozefa za šťastlivú smrť. Dochádzajú nám veľmi často ďakovné listy, v ktorých nám členovia píšu, ako im sv. Jozef pomáhal v ich potrebách duše i tela a je veľmi zaujímavé, ako spokojne umierajú práve členovia nášho Spolku sv. Jozefa často so zbožným vzdychom, ktorý podľa stanov každý deň opakovali:

Isuse, Mária, Jozefe milý, žehnajte nám teraz i v smrti chvíli!

Nechceš sa stať tiež účastným milostí Spolku a ochrany sv. Jozefa, zvlášť v hodine smrti? Ak áno, prihlás sa za člena Spolku Sv. Jozefa!

Adresa: Kláštor Redemptoristov v Michalovciach. Tam si vyžiadať aj informácie!

Modlitba k sv. Jozefovi.

K Tebe sa utiekame, svätý Jozef, v svojom súžení a ako sme najsvätejšiu Nevestu tvoju o pomoc vzývali, tak aj o tvoju ochranu dôverne žiadame. Pre lásku, ktorá ťa s nepoškvrnenou Pannou spojovala, a pre otcovskú lásku, s ktorou si dieťa Isusa objímal, pokorne prosíme, vzhliadni na dedičstvo, ktoré Isus krvou svojou vydobyl a potrebám našim mocou a silou ku pomoci prispej.

Ochraňuj, najstarostlivejší strážca Božskej rodiny, vyvolené potomstvo Isusa Christa! Odvráť od nás, najmilší Otče, všetku nákazu bludov a nepravostí! Buď nám s neba milostivý, najsilnejší pomocník náš, v boji proti mocnostiam temnosti; a ako si kedysi dieťa Isusa z najväčšieho nebezpečenstva života vyslobodil, tak ochraňuj cirkev svätú proti nepriateľským úkladom, proti všetkým protivenstvám a nás všetkých strážou ustavičnou ochraňuj, aby sme podľa tvojho príkladu a tvojou pomocou opatrení mohli sväte žiť, nábožne zomrieť a v nebesiach večnú blaženosť obsiahnuť. Amiň.

Rozpamätaj sa.

Rozpamätaj sa, najčistejší ženích Prečistej Divy Márie a láskavý ochranca môj, svätý Jozef, že nikdy nebolo počuť, že by si nebol potešil toho, kto ťa o orodovanie prosil alebo o

pomoc vyzýval. S touto dôverou prichádzam k tebe a najvrúcnejšie sa ti odporúčam. Ach, nezavrhni moje prosby, pestún Spasiteľov, ale prijmi ich milostivo. Amiň.

Za dar sv. čistoty.

Ochranca a otče panenských duší, svätý Jozef! Tvojej ochrane sveril Boh nevinnosť samú, Isusa Christa a Pannu panien, Máriu. Pre oba tieto najvzácnejšie zálohy, Isusa a Máriu, vrúcne ťa prosím, sprav, aby som od všetkej nečistoty zachránený(á) neporušenou myslou, čistým srdcom a cudným telom vždy v dokonalej čistote slúžil(a) Isusovi a Márii. Amiň.

Zasvätenie sv. Jozefovi

Ó, slávny sv. Jozef, vyvolený od Boha za pestúna Isusa Christa, za čistého ženícha Márii vždy Panne a za hlavu sv. Rodine a neskoršie vyhlásený od Christovho námestníka za patróna a ochranca Cirkvi od Isusa Christa ustanovenej! S najväčšou dôverou prosím teraz tvoju mocnú pomoc pre celú bojujúcu Cirkev. Osobitne ochraňuj svojou naozaj otcovskou láskou svätého Otca a všetkých biskupov i kňazov, sjednotených so svätou Stolicou Petrovou. Buď ochrancom všetkých tých, ktorí pracujú za duše utrápené úzkosťami tohto života a daj, aby sa všetky národy sveta ochotne podriadily sv.

Cirkvi, tejto potrebnej ustanovizni spásy pre všetkých.

Prijmi láskavo, predrahý sv. Jozef, aj zasvätenie mňa samého(ej). Oddávam sa ti celkom, aby si vždy bol mojím otcom, mojím ochrancom a mojím vodcom na ceste spasenia. Vypros mi veľkú čistotu srdca a vrúcnu lásku k vnútornému životu. Sprav, aby podľa tvojho príkladu všetky moje skutky smerovali na väčšiu česť božiu v spojení s Božským Srdcom Isusovým, s nepoškvrneným Srdcom Máriiným a tvojim. Konečne pros za mňa, aby som bol(a) účastný(á) toho pokoja a tej radosti, aké si ty požíval vo svojej svätej smrti. Amiň.

Modlitba robotníka.

Slávny sv. Jozef, vzor všetkých, ktorých údelom je robota, vypros mi milosť, pracovať v duchu pokánia na odpokutovanie svojich mnohých hriechov; pracovať svedomite, dávajúc prednosť povinnosti pred všetkými svojimi náklonnosťami; pracovať s povďačnosťou a s radosťou, pokladajúc si za česť upotrebovať a vyvíjať prácou od Boha mi udelené dary; pracovať poriadne a spokojne, mierne a trpezlivo, nedajúc sa nikdy odstrašiť ani únavou, ani ťažkosťami; pracovať hlavne s čistým úmyslom, nehľadajúc svoj zisk a vždy majúc pred očima smrť a počet, ktorý budem musieť vydať zo strateného času, z nedobre upotrebených darov,

zo zameškaného dobra a z márnej záľuby pri
zdaroch, ktorá je taká skazonosná dielam Bo-
žím. Všetko pre Isusa, všetko pre Máriu, všetko,
aby som ťa nasledoval, sv. patriarcha Jozef! To
bude moje heslo v živote a vo smrti. Amiň.

Na česť 7 bolestí a 7 radostí sv. Jozefa.

1. Prečistý ženích najsvätejšej Divy Márie,
sv. Jozef! Aké veľké bolo trápenie a súženie
tvojho srdca v rozpakoch, či prepustiť svoju
nepoškvrnenú nevestu: taká nevýslovná bola
radosť, keď ti anjel zjavil vznešené tajomstvo
vtelenia.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť
prosíme ťa, poteš našu dušu, teraz a v smrteľ-
ných bolestiach potechou dobrého života a svä-
tej smrti, ktorá nech je prítomnosťou Isusa
Christa a P. Márie podobná tvojej. — Otčenáš,
Bohorodice, Sláva...

2. Prešľastný patriarcha, slávny sv. Jozef! Ty
si bol vyvolený na hodnosť pestúna vteleného
Slova. Bolesť, ktorú si cítil, keď si videl dieťa
Isusa v toľkej chudobe sa narodiť, chytro sa ti
premenila na nebeskú radosť, keď si začul an-
jelské chválospevy a uzrel slávu tej prejasnej
noci.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť
prosíme ťa, výpros nám milosť, aby sme po
skončenej púti tohto života mohli počúvať an-

jelské chválospevy a požívať jasnosť večnej slávy. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

3. Najposlušnejší plniteľ božieho zákona, slávny sv. Jozef! Drahocenná krv, ktorú Spasiteľ ako dieťa pri obriezke vylieval, ranila síce tvoje srdce, ale meno Isus znovu ti ho oživilo a naplnilo radosťou.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť vypros nám, aby sme za života zbavení akéhokoľvek hriechu s najsvätejším menom Isusovým v srdci a na jazyku radostne umierali. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

4. Najvernejší svätý, ktorý si bol zasvätený do tajomstiev nášho vykúpenia, slávny sv. Jozef! I keď ti Simeonovo proroctvo o mukách, ktoré mali pretrpieť Isus a Mária, spôsobilo ukrutnú bolesť, predsa naplnilo ťa blaženou radosťou to, že podľa toho proroctva tie muky budú na spasenie a na slávne vzkriesenie veľkého množstva ľudí.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť prosíme ťa, vypros nám, aby sme boli pripočítaní k tým, ktorí pre Isusove zásluhy a na Máriino orodovanie slávne vstanú zmŕtvych. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

5. Najbedlivejší strážca vteleného Syna Božieho, slávny sv. Jozef! Koľko si sa natrápil, aby si vychoval a obslúžil Syna Najvyššieho, najmä keď ti prichodilo s ním utekať do Egypta. Ale koľká bola tvoja radosť, že si mal usta-

vične pri sebe samého Boha a že si videl, ako sa rúcajú pred ním egyptské modly.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť vypros nám, aby sme sa vždy stránili pekelného tyrana, najmä útekom pred nebezpečnými príležitosťami, aby takto zmizly z našich sŕdc modly zemských náklonností a aby sme vždy celkom oddaní službe Isusa Christa a Prečistej Divy Márie len pre nich žili a s nimi šťastlivo umreli. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

6. Zemský anjel, slávny sv. Jozef! Ty si obdivoval Kráľa nebies, ako poslúcha na každý tvoj pokyn. A hoci sa aj tvoja radosť, že ho môžeš nazpät priniesť z Egypta, zakalila obavou pred Archelaom, predsa od anjela uspokojený radostne si prebýval s Isusom a s Máriou v Nazarete.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť vypros nám, aby naše srdcia oslobodené od akéhokoľvek škodlivého strachu, požívaly pokoj svedomia a my sme s Isusom a Máriou bezpečne žili a s nimi aj umierali. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

7. Vzor všetkej svätosti, slávny sv. Jozef! Keď si bez vlastnej viny stratil Isuska, hľadal si ho s najväčším žiaľom tri dni, kým si sa z celej duše nepotešil, že si ho v chráme medzi zákoníkmi našiel.

Pre túto tvoju bolesť a pre túto tvoju radosť vrúcny srdcom ťa prosíme, oroduj za nás, aby

sme nikdy nestratili Isusa ťažkým hriechom. A keby sme ho na naše najväčšie nešťastie predsa stratili, urob, aby sme ho s neprestajnou bolesťou dotiaľ hľadali, kým ho nám priaznivého nenájdeme, a to najmä v hodinu smrti, aby sme potom mohli prísť do neba a tam ho požívať a s tebou na veky ospevovať jeho božské zmilovania. — Otčenáš, Bohorodice, Sláva...

O svätý Jozefe, pestúne Pána nášho Isusa Christa a pravý ženích Panny Márie, oroduj za nás!

Svätý Jozefe, vzoru a ochranco ctiteľov najsvätejšieho Srdca Isusovho, oroduj za nás!

Venovanie rodiny sv. Rodine.

Ó, Isuse, najláskavejší Spasiteľ náš! Ty si prišiel, aby si svet učením a príkladom osvietil; preto najväčšiu časť svojho života chcel si stráviť v chudobnom nazaretskom domčeku ponížený a poddaný D. Márii a Jozefovi. Takto si posvätil tú Rodinu, ktorá má byť vzorom všetkým kresťanským rodinám.

Prijmi milostivo našu rodinu, ktorá sa ti teraz obetuje a zasväcuje. Chráň a bráň ju a udržuj v nej svoju svätú bázeň, pokoj a kresťanskú lásku, aby sa takto podobnou stala božskému vzoru tvojej sv. Rodiny a všetci z nej, bez výnimky, aby sme mohli obsiahnuť večné blahoslavenstvo.

**Mária, milá Matka Isusova a naša Matka, vy-
prostředkuj nám svojim dobrotivým orodova-
ním u Isusa, aby láskave prijal toto naše obe-
tovanie a dal nám svoju milosť a požehnanie.**

**Svätý Jozef, presvätý ochranca Isusa a Má-
rie, svojou modlitbou pomáhaj nám vo vše-
tkých duševných a časných potrebách, aby sme
tak s Máriou a s tebou večne mohli chváliť náš-
ho Božského Vykupiteľa, Isusa.**

Tri razy: Otčenáš, Bohorodice, Sláva .

Modlitba manželov za seba.

**„Najsvätejšie srdce Isusovo, Kráľ a stredi-
sko všetkých srdc, bývaj a kráľuj v našich srd-
ciach a urob milostivo, aby sme sa vzájomne
čisto a naozaj milovali, ako si ty milovalo svo-
ju nepoškvrnenú nevestu, sv. Cirkv, a za ňu
sa obetovalo.**

**Daj nám vzájomnú lásku a kresťanskú sho-
vieľavosť tebe najvyš vzácnu a aj vzájomnú
trpezlivosť v znášaní našich pokleskov. Veď
dobré vieme, že nieto stvorenia bez nich. Ne-
dovoľ, aby sa u nás čo aj v najmenšom porušila
úplná a sladká svornosť mysli, základ spoloč-
nej pomoci v rozličných a premnohých život-
ných potrebách, veď to je ten cieľ, pre ktorý
si stvoril ženu a mužovi nerozlučne pripojil.**

**Daj, Pane Bože, nech panuje medzi nami
ústavičné a sväté zápolenie naozaj kresťanské-
ho života, ktorým nech sa vždy jasnejšie uka-**

zuje božský obraz tvojho tajomného manželstva so sv. Cirkvou, ktorý si nám v šťastný deň nášho spojenia vtlačil ráčil.

Dopraj, prosíme, aby dobrý príklad nášho života pomáhal našim dieťkam na povzbudenie svoj život podľa tvojho sv. zákona si zariadiť. A konečne nech po tomto vyhnanstve dostaneme sa do neba, a tam pomocou tvojej milosti, o ktorú vrúcne prosíme, mohli sme spolu s nimi stále prebývať a teba večne chváliť a zvelebovať. Amiň.

Pieseň.

1. Radujsja pravednyj Josife, — divstvennyj muž Marii, — Christov Chraniteľu radujsja, — svjatijšij Ty nad vsich svjatych.

2. Ty, Otče Josife pravednyj! — My Ťa na pomošč vzyvajem, — svojej Ty laski nam udiľaj, — Tebe pokorno blahajem.

3. Ty choronil Syna Božoho — i Jeho Materj Mariu; — vo Tvojim pokrovi presvitloň — i my skladajem nadiju.

4. Choroniž nas, Otče Josife, — choroni dušu i tilo! — Daj, čtob' my vse Boha ľubili — mysliju, slovom i dilom.

5. Ko Tebi, pravednyj Josife, — hornemsja v našej nedoli, — buď pokroviteľ nam laškavýj — neostavi nas nikoli!

Spolok sv. Jozefa v Michalovciach

Sdružuje ctiteľov sv. Jozefa, Ochrancu Cirkvi, Oporu rodín, Ochrancu panien, vdôv a sirot, Vzor pracujúcej chudobnej triedy a Patrón šťastnej hodiny smrti. Sdružuje ich za tým cieľom, aby sa vzájomne povzbudzovali k jeho úcte a aby členským ročným príspevkom a inými dobrovoľnými darmi podporovali vydávanie katolíckej tlače a vychovanie kňazského-misionárskeho dorastu.

Spolok bol založený v mesiaci marci roku 1942 pri chráme Sv. Ducha v Michalovciach od OO. Redemptoristov-misionárov.

Výhody členov:

Za členov SSJ končia OO. misionári v Michalovciach 60 Služieb Božích, 12 Molebenov a 12 Panychíd do roka a okrem toho posielajú im mesačne časopis »Misionár«, v ktorom sa dočítajú o ceste pobožného, kresťanského života, o úcte Božského Srdca, Matky Božej a sv. Jozefa, o liturgických obradoch gréckokatolíkov a o význačnejších udalostiach východného Slovenska i zo sveta. Právo na úžitok zo Služieb Božích majú členovia i po svojej smrti, keď zomrú ako zapísaní členovia. Kto však pred smrťou vystúpil zo Spolku, stráca toto právo.

P o v i n n o s t i č l e n o v :

Majú čestnú povinnosť uctievať sv. Jozefa a jeho úctu šíriť aj vo svojom okolí, najmä vo svojej rodine. Majú oddať seba i všetky svoje záležitosti duchovné i hmotné s dôverou do opatery sv. Jozefa a s plnou dôverou sa k nemu modliť v každej núdzi. Najmä aspoň raz za deň majú vzdychnúť: »Isus, Mária, Jozef milý, žehnajte nám teraz i v smrti chvíli.«

Druhá povinnosť členov je riadne platenie členského poplatku za časopis »Misionár«, ktorý im prichádza mesačne a na vydávanie ktorého treba ročne veľké státisíce!! Okrem toho členovia podľa svojej ľubovôle a veľkodušnosti posielajú niekedy svoje mimoriadne dary na Spolok sv. Jozefa. Tieto dary sú venované na vyštudovanie dobrých, nadaných chlapcov na kňazov-misionárov, na služobníkov oltára a na učiteľov a šíriteľov pravej viery, bez ktorej nikto nemôže byť spasený a ktorú nikto nepozná, keď nebude kto ho o nej poučiť.

Členský príspevok na celý rok je 35 Kčs, keď je členom celá rodina, keď je členom len jedna osoba 30 Kčs. Rodinou sa rozumie otec, matka a slobodné deti. Deti, ktoré už vstúpily do manželstva, založily novú rodinu, preto musia sa zvlášť hlásiť, keď chcú výhody členov Spolku sv. Jozefa (Skrátka SSJ).